

中国和以色列之间的桥梁

中以两国差别极大。论面积，中国比以色列大 400 倍；论人口，中国比以色列多 200 倍；中国乃亚洲的中心，而以色列是东西方连接点。尽管如此，中以间仍有许多共同之处，特此条列七点：

首先为两国的悠久历史。两个民族均已经历 4000 年，其单一的，连续不断的民族性在人类历史上绝无仅有。

其次，这种民族性在近期几乎同时得以重新界定。现代以色列于 1948 年建立，现代中国于 1949 年建立。两国均有略占 10% 的少数民族。

再次，两国之国教（儒教与犹太教）均更多地基于实践而非教理，更多地围绕个人行为而非单纯的信仰。除“格言”外，“己所不欲勿施于人”之说，亦同为中华与犹太文化所崇尚。在两者中，神学不占主导地位。正如一个世纪前政治家吴廷芳所言：“孔子与摩西相似，他们的共同点在于教义，在于其教导和塑造民族个性之方法，而最大的相同点则为注重孝道。”此外，两个宗教均不传教并对外部世界持包容态度。他们并不期望全人类都皈依儒教或犹太教。

第四，当西方语言扩张之时，中以均傲然操守其古老优秀的语言文字。圣经希伯来语之现代革新正似汉语文言之简化。

第五，犹太人与中国人均遭受过长期苦难和迫害。“二战”给两国带来了极端灾难。犹太大屠杀和南京大屠杀至今仍为人类良知的污点。战争期间，作为学者和外交官的刘史顺称：“像犹太人一样，中国人也享有数千年之文化遗产；像以色列民一样，我的同胞也分布于世界各地；像你们的民族一样，我的民族也懂得艰苦的含义。为这个原因，即使没有为他人视为基本的物质条件，他们仍能继续持久的抗战。”

当予以注意的是，中国常被誉为世界上唯一不存在反犹言论和仇恨犹太人情绪的国家，而这种言论和情绪在欧洲历史上则很普遍。2001 年 3 月，在哀悼 600 万亡灵的犹太大屠杀纪念馆举行的集会上，提到了 1938 年至 1940 年中国驻维也纳参赞何凤山，他曾给与数百名犹太人去中国的签证，将他们救出纳粹的魔爪。

第六，两国均对人类文明产生过巨大影响，无论文化，文学还是科学。若没有中国人和犹太人，世界历史将让人无法想象。

在时间上更为接近的一个共同点是，中国和以色列开始了经济振兴的进程。毛泽东和古里安时期的经济模式均为计划体制，而两国的新一代领导人都进行了改革，使经济面向自由市场。

由此看来，中以间的交流实属理所当然和势在必行，构建两国间的桥梁将使双方受益。纵使两国不处于同一地域，但共属复兴之古代文明，共属勤劳富于创造并给人类做出重大贡献的民族。正如吴廷芳所言，“中以人民一向是朋友而非敌人。两者都遭受到压迫与歧视，犹太人和中国人不是由于他们的罪恶，而是由于他们的崇高品德，由于他们的勤劳，俭朴，坚韧和智慧而遭到歧视的。”

סינים ויהודים

גוסטבו פרדניק

במבט ראשון קשה לתאר שני עמים שונים זה מזה מאשר הסינים והיהודים. שטחה של ישראל נכנס כארבע מאות פעמים במרחב הסיני, ואוכלוסייתנו קטנה משלהם פי מאתיים. סין ממוקמת בלב המזרח הרחוק, לעומת ישראל השואפת לגשר בין מזרח למערב. מפרידים בינינו גם גישות שונות כלפי המשפחה, האוכל, הפוליטיקה והאומנות.

עשרה קווי דמיון

ברם, המכנה המשותף רחב דיו כדי לבסס את הקרבה בין שני העמים. אמנה כאן עשרה מרכיבים שמעודדים חשיבה בכיוון הזה:

א. מדובר בשתי הציביליזציות העתיקות ביותר, עם היסטוריה של כארבעת אלפים שנה. אין עוד עמים קיימים בעלי זהות לאומית כה עתיקה.

ב. שתי הזהויות הלאומיות חודשו כמעט בו זמנית, בלידתן של ישראל המודרנית ב-1948 ושל סין העממית ב-1949.

ג. בשתי המדינות ישנם מיעוטים לאומיים המהווים כ-10% של האוכלוסייה.

ד. אצל שתי האומות הדתות הלאומיות - הקונפוציאניזם והיהדות - עיקרן המעשה ולא הדוגמה. ההתנהגות קובעת, ההלכה ולא האמונה (לעיתים קרובות הקונפוציאניזם אמנם איננו מסווג כדת ממשית, אולם אפשר לזהות בו סממנים דתיים נראים לעין).

ה. האמונה האופטימית באדם חף מ"חטא קדמון" מצויה בשתי הדתות, ואף הכלל הגדול: "מה ששנוא עליך, אל תעשה לחברך" (מסכת שבת לא ע"א) אשר מופיע באותן המילים ב"אנלקטים" מאת קונפוציוס (15:23). לפני כמאה שנה כתב וו טי פנג: "יש דמיון בין קונפוציוס לבין משה בתורותיהם ובדרךם ללמד ולעצב את אופיים של שני העמים. הדוגמא הבולטת היא חשיבות כיבוד אב ואם."

שתי הדתות הן בהחלט לא מיסיונריות, ולכן הינן סובלניות במיוחד כלפי העולם החיצוני ואין להן מטרה להמיר את האנושות לתורת משה או קונפוציוס.

ו. בעולם שבו נפוצים מאוד לוח השנה הנוצרי והשפות המערביות, סין וישראל שומרות הן על לוח השנה שלהן, שבו חגים לאומיים ייחודיים, והן על נאמנות ללשונותיהן העתיקות ולסימני הכתב שלהן. חידוש שפת המקרא אצלנו מקביל לפישוט המאנדרין העתיקה בידי הסינים.

ז. ישראל וסין סבלו רדיפות וייסורים גדולים מנשוא. האסונות שפקדו את שתיהן במשך מלחמת העולם השנייה חוללו על ידי שתי מדינות חברות באותו 'ציר רשע' דאז. אושוויץ ו'אונסה של ננג'ין' חרותות כאות קלון במצפונה של האנושות כולה.

ח. במשך המלחמה, אמר ליו-שי-שון, איש אקדמיה סיני: "כמו ליהודים, יש לסינים מורשה תרבותית בעלת אלפי שנים. כמו בני ישראל, בני עמי מפוזרים בארבע קצות הארץ. כמו העם שלכם, יודע עמי את משמעות הקשיים ולכן הוא מסוגל להחזיק ארוכות במחסור של דברים חומריים נחשבים כחיוניים עבור עמים אחרים."

ט. לשני העמים תפקיד מכריע בעיצוב הציביליזציה, בתרבות, בספרות ובמדע. אי אפשר לדמיין את ההיסטוריה האנושית ללא סינים או יהודים. תפקידם בהמצאות ימי הביניים, כגון הדפוס והקרטוגרפיה ועוד אמצעי התמצאות, היה תפקיד מרכזי.

י. סין וישראל החלו בו זמנית את תהליך ההשתחררות הכלכלית. בדגמים הכלכליים של מאו-צה-טונג ולהבדיל דוד בן-גוריון המדינה היוותה כוח מרכזי, אך מסוף שנות השבעים הצליחו שתי המדינות לפתוח את עצמן לשוק החופשי.

מכל הסיבות הנ"ל הידידות בין סין לישראל היא טבעית ורצויה, וכל השקעה בה עשויה במהירות להניב פירות. סין וישראל אינן שותפות אמנם באותה קבוצה אזורית, אולם הן שייכות לאליטה של ציביליזציות עתיקות שחודשו לא מזמן, ולעמים עמלים ויצירתיים במיוחד. חכם סיני בשם וו-טינג-פנג אמר בעבר: "הסינים והיהודים היו תמיד ידידים ולא אויבים. שניהם נרדפו ובזו... לא בגין חסרונותיהם אלא בשל סגולותיהם -עבודה, כלכלה, עיקשות, חסכוניות."

Bridges Between China and Israel

By: Gustavo Perednik

At first sight, it is difficult to imagine two nations more different to each other than China and Israel. China is four hundred times Israel's size and two hundred times its population. One is the heart of Asia; the other a bridge between West and East. However, China and Israel have many characteristics in common. Here follow seven similarities.

The principal trait is their long history. Both nations span at least four millennia, being the nations on earth who claim such continuous national identity.

Secondly, these long national identities were recently redefined, almost simultaneously: modern Israel in 1948, modern China in 1949. In both countries national minorities constitute roughly 10% of the population.

Thirdly, their national religions (Confucianism and Judaism) are more based upon deed than dogma, much more evolved around behaviour than belief. The maxim "Don't do to others what you don't want them to do to you" is essential to both civilizations, Jewish and Chinese, as well as the principle that human nature is basically good. In neither civilization does theology play a major role. One century ago, Wu Ting Fang, a Chinese statesman, stated: "There is a resemblance between Confucius and Moses –in their doctrines and in their way of teaching and of moulding the character of their two respective peoples. The most striking agreement is the importance of honoring one's parents." Moreover both religions are strictly non-missionary and tolerant towards the outside world. They do not have as a practical aim to convert the world to Confucianism or Judaism.

In the fourth place, in a world that favors Western languages, both China and Israel are proudly loyal to their respective ancient tongues and their unique alphabets. The renovation of biblical Hebrew in modern times has a parallel in China's simplification of ancient Mandarin.

The fifth similarity: both Jews and Chinese have a long history of suffering and persecution. Their losses during the Second World War brought their tragedy to a nadir, and both the Holocaust and the Rape of Nanjing remain as a blemish in mankind's consciousness. During the war, Liu Shih-Shun, a Chinese academician and Minister of Foreign Affairs, stated: "Like the Jews, the Chinese have a cultural heritage of thousands of years. Like the children of Israel, my countrymen are scattered over the four corners of earth. Like your people, my people know the meaning of hardship and, for this reason, they are able to carry on a prolonged war of resistance without the material things that are considered essential in other parts of the world." It should be noted that China is frequently mentioned as the only country in the world where there was never any expression of Judeophobia, that was so characteristic of European history. In March 2001 there was a ceremony at Yad Vashem, to honor Feng Shan Ho, the Chinese Consul in Vienna between 1938 and 1940, who distributed hundreds of Chinese visas to save Jews from the Nazi regime.

In the sixth place, they both had a major influence in human civilization, in its culture, literature, and sciences. World history is unimaginable without either the Chinese or the Jews.

There is a further common trait that is more modern. Both China and Israel started a process of modernization of their economy. The models upon which Mao Zedong and Ben-Gurion conceived the economy was state-oriented, while the more recent leaders of both countries launched a campaign to open their economies to the free market. Having all these in mind, one can conclude that bridges between China and Israel are natural and desirable, and should be built for their mutual benefit. While they do not share a regional group, they belong to the tiny group of Ancient Civilizations recently revived, of hard-working creative peoples who have made major contributions to mankind.

As Wu Ting Fang put it: "The Chinese and the Jews have always been friends and not enemies. Both have been persecuted and despised... The Jews and Chinese are despised not on account of their vices... but on account of their virtues, on account of their industry, economy, perseverance, thrift".

Dr. Gustavo Perednik, author of the above piece and of six books, was invited from Jerusalem to give a couple of lectures at Nanjing University. His presence at our University was made possible by the Joshua and Chaya Gilinski Foundation.

zhōngguóhé yǐ sè lièzhī jiān de qiáoliáng

中国和以色列之间的桥梁

Bridges Between China and Israel (by Gustavo Perednik)

zhōng yǐ liǎngguó chābié jí dà lùn miàn jī zhōngguó bǐ yǐ sè liè dà 400 bèi lùn rén kǒu zhōngguó bǐ yǐ sè liè duō

200 bèi zhōngguó nǎ yà zhōu de zhōng xīn ér yǐ sè liè shì dōng xī fāng lián jiē diǎn jìn guǎn rú cǐ zhōng yǐ jiān réng yǒu xǔ

duō gòng tóng zhī chù tè cǐ tiáo liè qī diǎn

At first sight, it is difficult to imagine two nations more different to each other than China and Israel. China is four hundred times Israel's size and two hundred times its population. One is the heart of Asia; the other a bridge between West and East. However, China and Israel have many characteristics in common. Here follow seven similarities.

shǒu xiān wéi liǎng guó de yǒu jiǔ lì shǐ liǎng gè mín zú jūn yǐ jīng lì nián qí dān yī de lián xù bù duàn de mín zú

xìng zài rén lèi lì shǐ shàng jué wú jǐn yǒu

The principal trait is their long history. Both nations span at least four millennia, being the nations on earth who claim such continuous national identity.

qí cì zhè zhǒng mín zú xìng zài jìn qī jī hū tóng shí dé yǐ chóng xīn jiè dìng xiàn dài yǐ sè liè yú nián jiàn lì xiàn dài

zhōng guó yú nián jiàn lì liǎng guó jūn yǒu lüè zhàn de shǎo shù mín zú

Secondly, these long national identities were recently redefined, almost simultaneously: modern Israel in 1948, modern China in 1949. In both countries national minorities constitute roughly 10% of the population.

zài cì liǎng guó zhī guó jiào rú jiào yǔ yóu tài jiào jūng èng duō de jī yú shí jiàn ér fēi jiao lǐ gèng duō de wéi rào gè

rén xíng wéi ér fēi dān chún de xìn yǎng chú "gé yán" wài "jǐ suǒ bù yù wù shī yú rén" zhī shuō yì tóng wéi zhōng huá

yǔ yóu tài wén huà suǒ chǒng shàng zài liǎng zhě zhōng shén xué bù zhàn zhǔ dǎo dì wèi

Thirdly, their national religions (Confucianism and Judaism) are more based upon deed than dogma, much more evolved around behaviour than belief. The maxim "Don't do to others what you don't want them to do to you" is essential to both civilizations, Jewish and Chinese, as well as the principle that human nature is basically good. In neither civilization does theology play a major role.

zhèng rú yí gè shì jì qián zhèng zhì jiā wú tíng fāng suǒ yán kǒng zǐ yǔ mó xī xiāng sì tā men de gòng tóng diǎn zài yú jiào

yì zài yú qí jiào dǎo hé sù zào mín zú gè xìng zhī fāng fǎ ér zuì dà de xiāng tóng diǎn zé wéi zhòng zhào xiào dào cǐ

wài liǎng gè zōng jiào jūn bù chuán jiào bìng wài bù shì jiè hì bāo róng tài dù tā men bìng bù qī wàng quán rén lèi dōu fǎn yī rú jiào

huò yóu tài jiào

One century ago, Wu Ting Fang, a Chinese statesman, stated: "There is a resemblance between Confucius and Moses –in their doctrines and in their way of teaching and of moulding the character of their two respective peoples. The most striking agreement is the importance of honoring one's parents." Moreover both religions are strictly non-missionary and tolerant towards the outside world. They do not have as a practical aim to convert the world to Confucianism or Judaism.

dì sì dāng xī fāng yǔ yán kuò zhāng zhī shí zhōng yǐ jūn à o rǎn cǎo shǒu qí gǔ lǎo yōu xiù de yǔ yán wén zì shèng jīng xī bō

lái yǔ zhī xiàn dài gǎn xīn zhèng sì hǎn yǔ wén yán zhī jiǎn huà

In the fourth place, in a world that favors Western languages, both China and Israel are proudly loyal to their respective ancient tongues and their unique alphabets. The renovation of biblical Hebrew in modern times has a parallel in China's simplification of ancient Mandarin.

dì wǔ yóu tài rén yǔ zhōng guó rén jūn zǎo shòu guò cháng qī kǔ nǎn hé pò hài èr zhàn gěi liǎng guó dài lái le jí duān zāi

nàn yóu tài dà tú shā hé nán jīng dà tú shā jīn rì wéi rén lèi liáng zhī de wū diǎn zhàn zhēng qī jiān zuò wéi xué zhě hé wài

jiāo guān de liú shǐ shùn chēng xiàng yóu tài rén yí yàng zhōng guó rén yě xiǎng yǒu shù qiān nián zhī wén huà yí chǎn xiàng yǐ sè

liè mǐn yí yàng wǒ de tóng bào yě fēn bù yú shì jiè gè dì xiàng nǐ men de mǐn zú yí yàng wǒ de mǐn zú yě dǒng de jiǎn kǔ
列民一样，我的同胞也分布于世界各地；像你们的民族一样，我的民族也懂得艰苦
de hán yì wéi zhè gè yuán yīn jí shì méi yǒu wéi tā rén shì wéi jī běn de wù zhì tiáo jiàn tā men réng néng jì xù chí jiǔ de
的含义。为这个原因，即使没有为他人视为基本的物质条件，他们仍能继续持久的
kàng zhàn
抗战。”

The fifth similarity: both Jews and Chinese have a long history of suffering and persecution. Their losses during the Second World War brought their tragedy to a nadir, and both the Holocaust and the Rape of Nanjing remain as a blemish in mankind's consciousness. During the war, Liu Shih-Shun, a Chinese academician and Minister of Foreign Affairs, stated: "Like the Jews, the Chinese have a cultural heritage of thousands of years. Like the children of Israel, my countrymen are scattered over the four corners of earth. Like your people, my people know the meaning of hardship and, for this reason, they are able to carry on a prolonged war of resistance without the material things that are considered essential in other parts of the world."

dāng yǔ yǐ zhù yì de shì zhōng guó cháng bèi yù wéi shì jiè shàng wéi yī bù cún zài fǎn yóu yán lùn hé chóu hèn yóu tài rén qíng xù de
当予以注意的是，中国常被誉世界上唯一不存在反犹言论和仇恨犹太人情绪的
guó jiā ér zhè zhǒng yán lùn hé qíng xù zài ōu zhōu lì shǐ shàng zé hěn pǔ biàn nián yuè zài āi dào wàn wáng líng
国家，而这种言论和情绪在欧洲历史上则很普遍。2001年3月，在哀悼600万 亡灵
de yóu tài dà tú shā jì niàn guǎn jǔ xíng de jí huì shàng tí dào le 1938 nián zhì 1940 nián zhōng guó zhù wéi yě nà cān zàn hé fēng
的犹太大屠杀纪念馆举行的集会上，提到了1938年至1940年中国驻维也纳参赞何凤
shān tā céng gěi yǔ shù bǎi míng yóu tài rén qù zhōng guó de qiān zhèng jiāng tā men jiù chū nà cuì de mó zhǎo
山，他曾给与数百名犹太人去中国的签证，将他们救出纳粹的魔爪。

It should be noted that China is frequently mentioned as the only country in the world where there was never any expression of Judeophobia, that was so characteristic of European history. In March 2001 there was a ceremony at Yad Vashem, to honor Feng Shan Ho, the Chinese Consul in Vienna between 1938 and 1940, who distributed hundreds of Chinese visas to save Jews from the Nazi regime.

dì liù liǎng guó jūn duì rén lèi wén míng chǎn shēng guò jù dà yǐng xiǎng wú lùn wén huà wén xué hái shì kē xué ruò méi yǒu zhōng
第六，两国均对人类文明产生过巨大影响，无论文化，文学还是科学。若没有中
guó rén hé yóu tài rén shì jiè lì shǐ jiāng ràng rén wú fǎ xiǎng xiàng
国人和犹太人，世界历史将让人无法想象。

In the sixth place, they both had a major influence in human civilization, in its culture, literature, and sciences. World history is unimaginable without either the Chinese or the Jews.

zài shí jiān shàng gèng wéi jiē jìn de yí gòng tóng diǎn shì zhōng guó hé yǐ sè liè kāi shǐ le jīng jì zhèn xīng de jìn chéng máo zé
在时间上更为接近的一个共同点是，中国和以色列开始了经济振兴的进程。毛泽
dōng hé gǔ lǐ ān shí qī de jīng jì mó shì jūn wéi jì huà tǐ zhì ér liǎng guó de xīn yī dài lǐng dǎo rén dōu jìn xíng le gǎi gé
东和古里安时期的经济模式均为计划体制，而两国的新一代领导人都进行了改革，
shǐ jīng jì miàn xiàng zì yóu shì chǎng
使经济面向自由市场。

There is a further common trait that is more modern. Both China and Israel started a process of modernization of their economy. The models upon which Mao Zedong and Ben-Gurion conceived the economy was state-oriented, while the more recent leaders of both countries launched a campaign to open their economies to the free market.

yóu cǐ kàn lái zhōng yǐ jiān de jiāo liú shí suǒ dāng rán hé shì zài bì xíng gòu jiàn liǎng guó jiān de qiáo liáng jiāng shǐ shuāng
由此看来，中以间的交流实属理所当然和势在必行，构建两国间的桥梁将使双
fāng shòu yì zòng shǐ liǎng guó bù chǔ yú tóng yí dì yù dàn gòng shǔ fù xīng zhī gǔ dài wén míng gòng shǔ qín láo fù yú chuàng zào
方受益。纵使两国不处于同一地域，但共属复兴之古代文明，共属勤劳富于创造
bìng gěi rén lèi zuò chū zhòng dà gòng xiàn de mǐn zú
并给人类 做出重大贡献的民族。

Having all these in mind, one can conclude that bridges between China and Israel are natural and desirable, and should be built for their mutual benefit. While they do not share a regional group, they belong to the tiny group of Ancient Civilizations recently revived, of hard-working creative peoples who have made major contributions to mankind.

zhèng rú wú tíng fāng suǒ yán zhōng yǐ rén mǐn yí xiāng shì péng yǒu ér fēi dǐ rén liǎng zhě dōu zāo shòu dào yā pò yǔ qǐ shì
正如吴廷芳所言，“中以人民一向是朋友而非敌人。两者都遭受到压迫与歧视，
yóu tài rén hé zhōng guó rén bù shì yóu yú tā men de zuì è ér shì yóu yú tā men de chóng gāo pǐn dé yóu yú tā men de qín
犹太人和中国人不是由于他们的罪恶，而是由于他们的崇高品德，由于他们的勤
láo jiǎn pǔ jiān rèn hé zhì huì ér zāo dào qǐ shì de
劳，俭朴，坚韧和智慧而遭到歧视的。”

As Wu Ting Fang put it: "The Chinese and the Jews have always been friends and not enemies. Both have been persecuted and despised... The Jews and Chinese are despised not on account of their vices... but on account of their virtues, on account of their industry, economy, perseverance, thrift".